

Sum, det da afgiver som dets Bidrag til de øvrige Administrationsudgifter; hvis man derimod foretrækker den af Colonialdirecteuren opstillede Beregning, bliver der en Underbalance af omtrent 16,000 Rd., og Resultatet bliver da ganske det samme. Vel har Finansministeren ved Siden deraf opstillet en anden Beregning; men, naar jeg skal være ganske oprigtig, anseer jeg den kun for at have en polemisk Charakter; som en alvorlig Bestræbelse anseer jeg den for saa uholdbar, at jeg ikke tvivler paa, at det kun har været hans Niemed at affrække fra at gaae ind paa den Vej, og at den altsaa ikke vil fremkomme, dersom det viser sig, at Niemedet ikke opnaaes. Ved at afgive de 16,000 Rd., det vil sige ved at afgive Overskudet af de særlige Indtægter over de særlige Udgifter, har Kongeriget ikke den mindste Fordeel. Det kan paa den anden Side heller ikke have noget Tab, da det er en Selvfølge, at det udøver Stattebevillingsretten, efterat Colonialraadet har havt en raadgivende Medvirkning, og man altsaa, hvis Overskudet ikke skulde være tilstrækkeligt, eller hvis der skulde indføres nye Indretninger derovre, som medføre forøgede Udgifter, vilde forde, at Colonierne skulde udrede det Manglende. Men, vil man spørge, da Kongeriget hverken skal have Binding eller Tab, hvad skal man da hermed? Dette er et Spørgsmaal, som jeg allerede har tilladt mig at berøre, hvorfor jeg ogsaa mener, at hele Sagen ikke har saa stor Vægt. Men det er i ethvert Fald en smuk — jeg tør sige — en nobel Tanke, der ligger til Grund for den foreslaaede Adskillelse mellem de forskellige Anliggender, idet man søger at definere, hvad der i Grundlovsbestemmelsen om Grundlovens Indskrænkning skal forstaaes ved Coloniernes indre Anliggender. Man laver en communal Selvstændighed for Vestindien, saaledes at Mening er, at Rigsdagen indtil videre for endel forvalter det paa Coloniens Vegne, indtil man kommer dertil, at man uden Fare kan overlade denne Deel til Colonierne selv; man emanciperer derved indenfor visse Grændser Colonierne fra Moderlandet, ligegyldigt om Moderlandet betragtes som repræsenteret af Rigsdagen eller af Rigsraadet, saa at det, der

absolut maa betragtes som Moderlandets, sraa henvises til Rigsraadet, og det, der efter et ret Begreb skulde være Coloniernes, forvaltes af Colonierne under Bærgemaal af Rigsdagen med det Forbehold, at dette Bærgemaal snarest muligt skal bortfalde. Denne Tanke er overmaade smuk, og jeg kan derfor ikke troe andet, end at Rigsraadet vil gaae ind paa at overtage samtlige fælles Indtægter og fælles Udgifter samt de blandede Udgifter mod et aarligt Tilskud af 16000 Rd. Vil man vende tilbage til de efter min Overbeviisning aldeles ujhjemlede Fordringer, der ere gjorte i Finansministerens Beregning, indeholder Udkastet ogsaa en meget passende Udvei; saa tage vi ogsaa de blandede Udgifter, saa besørge vi for de 16000 Rd. den Deel af Administrationen, som henregnes til de blandede. Det kan godt gøres for 16000 Rd.; skal der Mere til, kunne Colonierne gjøre et Tilskud. Saa kunne I tage en militair Gouverneur for egen Regning, og vi besørge da den hele civile Administration for de 16000 Rd. Der er altsaa paaviist en Vej, som i ethvert Tilfælde er practicabel, en Vej, hvorved Rigsdagen staaer paa en absolut Ret, en Vej, hvorved Rigsdagen forsaavidt gjør en god Gjerning, som den skaber en colonial Selvstændighed, foreløbigt og indtil videre under Rigsdagens Bærgemaal, — hvorved man paa den anden Side ganske vist ikke opnaaer nogen som helst finantiel Fordeel, — hvorved man har at afseie, hvorvidt man betragter Beboerne af St. Croix og St. Thomas som danste i den hele fulde Forstand, hvori vi ellers betragte hinanden som Brødre, og, hvis dette besvares med et Ja, har god Føle til ogsaa i den uegenyttigste Hensigt at arbejde for disse. Jeg troer altsaa, at det under samtlige foreliggende Omstændigheder er klokest at antage dette Forslag, som er Resultatet af et meget samvittighedsfuldt og omhyggeligt Arbejde, idet jeg dog gjentagende skal bemærke, at det havde været praktisk sikrere at vælge Regjeringens Forslag, og at det dog ingenlunde kan ansees for givet, at Rigsraadet i sin Tid ogsaa uden Rigsdagens Intervention vilde have vægret sig ved at lade Colonierne tilflyde al ønskelig Emancipation.

Wessely: Jeg skal ikke indlade mig paa